

ΙΣΤΟΡΙΚΗ Ημέρα η σημερινή για τον Ελληνισμό, αλλά είναι τόσα πολλά τα σημαντικά γεγονότα που συμβαίνουν εδώ και στη Γενέτειρα και πρέπει να ομολογήσω ότι δεν θα μου περνούσε καθόλου από το μυαλό, αν δεν διάβαζα το ποίημα του Κωστή Παλαμά «Πατέρες». Στο αλληγορικό αυτό απόσπασμα ο ποιητής συμβολίζει τον Ελληνισμό και την Πατρίδα του με περιβόλι και τις επερχόμενες γενιές με παιδί, προς το οποίο και απευθύνει τις παραινέσεις του. Ο τρόπος πραγμάτωσής τους είναι παρμένος από τις γεωργικές εργασίες και αφορούν τη βελτίωση, από τις νέες γενιές της κατάστασης που θα παραλάβουν από τους πατέρες τους χωρίς να αλλοιωθεί η παράδοση, τη διαπλάτυνση του κράτους και τον αγώνα και τις θυσίες για την εκπλήρωση των προσδοκιών πολλών γενιών. Που πήγε το μυαλό σας; Εκεί που πήγε και το δικό μου! Ο ποιητής εδώ εννοεί την πραγμάτωση της Μεγάλης Ιδέας. Τώρα σκέφτηκα, τι να κάνω; Αν γράψω για την Άλωση της Πόλης που είναι σήμερα είναι σαν να αντιστέκομαι πείσμονα στο πνεύμα των καιρών, αφού και η Πατρίδα μας έχει αλλάξει και αλλάζει συνεχώς όψη και πνεύμα. Ματαιοπονία και άρνηση λοιπόν! Δεν είναι όμως εξίσου άρνηση να αφήσει κανείς τον εαυτό του να παρασυρθεί ανεξέλεγκτα από το σύγχρονο ρεύμα, να ξεριζωθεί από τη ζωντανή παράδοση και από τις εθνικές του ρίζες; Να γιατί η αναδρομή στις Εθνικές μας Επετείους είναι μια πολύτιμη ευκαιρία να αναβαφτιστούμε στις δροσερές πηγές της εθνικής μας ζωής.

ΣΑΝ ΣΗΜΕΡΑ 29 Μαΐου του 1453 οι Τούρκοι κυριεύουν την Κωνσταντινούπολη, την Πόλη όπως την είπε απλά ο λαός. Το χιλιόχρονο τείχος που έθραυε τα στίφη των βαρβάρων

λύγισε κάτω από το βάρος των δικών του αδυναμιών και της ορμής των ορδών του Ισλάμ. Ο ήλιος της ημέρας εκείνης βασιλεύοντας ολόπορφυρος στα γαλήνια νερά του Βοσπόρου, είδε τον δικέφαλο αετό να φτερουγίζει μαζί με την Ελευθερία από τα ελληνικά χώματα. Η Άλωση της Πόλης, της Βασιλεύουσας της Νύφης του Βοσπόρου κεραυνοβόλησε τον Ελληνισμό. Πάγωσε τους Ορθοδόξους. Οι Χριστιαν-

νοί όμως δεν αφήνονταν να γίνουν θύματα της ηττοπάθειας η οποία γεννά την απραγία. Από την πρώτη στιγμή αντέδρασαν. Επιστράτευσαν την ελπίδα για βοηθό στη πίστη και την έβάλαν σπόρο μέσα στο μοιρολόγι, στο θρήνο, στην ελεγεία, στο δημοτικό τραγούδι. Το «πάλι με χρόνους με καιρούς» είναι ένας εκφρασμένος πόθος ο οποίος από τότε μέχρι σήμερα διαβαίνει στο χρόνο και κράτησε όρθιο το Γένος στο μετερίζι της ελπίδας. Κάποια στιγμή έπλασαν μύθους, θρύλους, δοξασίες, παραλλαγές στα όνειρα και τις προσδοκίες. Δεν απουσίασαν από τα μέσα έκφρασης το ανάθεμα και η βαριά κατάρα. Η ημέρα Τρίτη αποκαλείται με την ίδια μαστοριά αποφράδα ημέρα και η ημερομηνία 29 Μαΐου θεωρήθηκε δυσοίωνα.

Απόψεις

Γράφει η Δέσποινα Μπαχά

Ο ΘΡΗΝΟΣ της Άλωσης της Πόλης ήταν και θρήνος του Ελληνισμού του Πόντου. Γιατί όμως; Ο Ελληνισμός του Πόντου απλωμένος στις κοτινές του Βοσπόρου ακρογιαλιές είχε ολοκληρωμένη την επίγνωση της συμφοράς. Αισθανόταν ότι κλωνίζονταν τα θεμέλια του Ελληνισμού γενικότερα. Τόσο μεγάλος ήταν ο πόθος για το χαμό της Βασιλεύουσας ώστε εκφράστηκαν με δύναμη και πά-

Η Ρωμανία «πάρθεν» ο Θρήνος του Πόντου

θος όπως εξάλλου ταιριάζει σε ανθρώπους της Ανατολής. Σώζεται ένα αντίστοιχο ποντιακό ποίημα με τίτλο «Η Ρωμανία 'πάρθεν». Πάνω από 400 χρόνια έζησε το τραγούδι αυτό στα χείλη του Ελληνισμού του Πόντου: «Ν'αιλλά εμάς να βάλ εμάς η Ρωμανία 'πάρθεν». Γιατί τόσο άγος; Ποιος ο λόγος γ' αυτόν τον οδυρμό; Διότι ο Ελληνισμός του Πόντου μετά την Άλωση της Πόλης αισθανόταν ότι έρχεται και η δική του συμφορά, για να έρθει πράγματι την αποφράδα εκείνη μέρα της 19ης Μαΐου 1921 με την Γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού. Η Ρωμανία πάρθεν έλεγαν και ολοφύρονταν όπως αρμόζει στους ανθρώπους της Ανατολής, όπως γράφει κάπου ο Καβάφης και ο οποίος τελικά το «Πάρθεν» βάζει ε-

πικεφαλίδα στο ποίημά του.

ΘΑ ΜΟΥ ΠΕΙΤΕ, σήμερα άλλοι καιροί, άλλοι άνθρωποι, άλλα προβλήματα, μας καλούν σε άλλου είδους αγώνες και η πατρίδα μας μέσα σε αυτή την εξέλιξη φυσικό είναι να αλλάζει πνεύμα και η σκέψη όλων μας πρέπει να είναι στο παρόν και το μέλλον και όχι να παραμείνουμε προσκολλημένοι στην ουτοπία της Μεγάλης Ιδέας. Έχει ξεθωριάσει πλέον μετά από τόσους αιώνες, ο κόσμος αγωνίζεται για ειρήνη, αγάπη και πρόοδο και όχι για μισαλλόδοξες εδαφικές διεκδικήσεις. Τότε δικαιολογιόταν η πίστη στην Μεγάλη Ιδέα, γιατί οι εθνικές μας περιπέτειες ήταν πρόσφατες και η απόδοση δικαιοσύνης επιτακτική. Σήμερα αυτά τα ανασκαλέματα για Άλωση και για Μεγάλη Ιδέα δεν δικαιολογούνται.

ΣΥΜΦΩΝΩ, αλλά αυτό δεν σημαίνει πως στο όνομα της ειρήνης, της αγάπης και της προόδου θα πρέπει να απαρνηθούμε τα εθνικά κυριαρχικά μας δικαιώματα. Έχουμε χρέος να υπερασπίσουμε με κάθε τρόπο την εδαφική ακεραιότητα της Πατρίδας μας. Και όχι στο όνομα της ειρήνης πάρτε Τούρκοι τη μισή Κύπρο, πάρτε και το Αγαθονήσι για τις καλοκαιρινές διακοπές σας ή πάρτε και σεις Σκοπιανοί τη Μακεδονία για να ζήσουμε αγαπημένοι! Εντάξει, συμφωνώ ότι έγινε παλιά έγινε, να το αντιμετωπίσουμε στωικά. Ότι όμως γίνεται ή θα γίνει τώρα πρέπει να το αντιμετωπίσουμε δυναμικά. Αυτό επιβάλλουν η Εθνική μας Αξιοπρέπεια και οι Παραδόσεις της Φυλής μας. Και αυτό πρέπει να κάνουμε. Και στην περίπτωση της πάλαι ποτέ Βασιλεύουσας της Νύφης του Βοσπόρου έχουμε ένα παρελθόν που είναι ικανό να μας εμπνέει γ' αυτούς τους Εθνικούς μας αγώνες.

Η ΦΕΤΑ ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΗ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΦΕΤΑ ΕΙΝΑΙ Η

DODONI

DODONI AUTHENTIC FETA

Ψάξτε για την σφραγίδα

αυθεντικότητας

σε όλα τα καλά
παντοπωλεία και
στα σούπερμαρκετς

14648

Αποκλειστική εισαγωγή και διανομή:
Global Foods (NSW) Pty Ltd
ph: (02) 9723 5066 fax: (02) 9723 5044